Instanța de fond: Judecătoria Anenii Noi sediul central, judecător – Fiodorov Olga

Dosarul nr. 2ai-157/24

2-23152452-02-2ai-22042024

D E C I Z I E
dispozitiv

08 decembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:

Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria

judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

a examinat în procedură scrisă, apelul declarat de „HV 400” EOOD împotriva hotărârii Judecătoriei Anenii Noi sediul central din 04 martie 2024,

emisă în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de SRL „Factoring International”,

la cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul SRL „Factoring International” - Bulgaru Igor, împotriva „HV 400” EOOD, CÎ „Econom Leasing”, SRL „Serv Collect Impex” și SRL „Smart Logistic Group”, cu privire la constatarea nulității absolute a contractelor de cesiune a creanțelor și a actelor subsecvente.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității art. 385 lit. a), 389-390, 394 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de „HV 400” EOOD.

Se menține hotărârea Judecătoriei Anenii Noi sediul central din 04 martie 2024, emisă în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de SRL „Factoring International”, la cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul SRL „Factoring International” - Bulgaru Igor, împotriva „HV 400” EOOD, CÎ „Econom Leasing”, SRL „Serv Collect Impex” și SRL „Smart Logistic Group”, cu privire la constatarea nulității absolute a contractelor de cesiune a creanțelor și a actelor subsecvente.

Decizia este definitivă și irevocabilă din momentul pronunțării.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Instanța de fond: Judecătoria Anenii Noi sediul central, judecător – Fiodorov Olga
Dosarul nr. 2ai-157/24
2-23152452-02-2ai-22042024

D E C I Z I E

08 decembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând în procedură scrisă, apelul declarat de „HV 400” EOOD împotriva hotărârii Judecătoriei Anenii Noi sediul central din 04 martie 2024,

emisă în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de SRL „Factoring International”,

la cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul SRL „Factoring International” - Bulgaru Igor, împotriva „HV 400” EOOD, CÎ „Econom Leasing”, SRL „Serv Collect Impex” și SRL „Smart Logistic Group”, cu privire la constatarea nulității absolute a contractelor de cesiune a creanțelor și a actelor subsecvente,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei

În procedura Judecătoriei Anenii Noi sediul central, se află procesul de insolvabilitate intentat în privința SRL „Factoring International”.

Astfel, la data de 02 aprilie 2019, Serviciul Fiscal de Stat a înaintat cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Factoring International” și aplicarea față de debitor a măsurilor de asigurare, cu recunoașterea Serviciului Fiscal de Stat în calitate de creditor și încasarea creanțelor fiscale în mărime de 11.257.050,99 lei și numirea în calitate de administrator provizoriu pe administratorul autorizat, Bulgaru Igor.

Prin încheierea instanței de insolvabilitate a Judecătoriei Anenii Noi sediul central din 03 aprilie 2019, s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul Serviciul Fiscal de Stat și s-a instituit perioada de observație a debitorului SRL „Factoring International”, aplicându-se sechestru pe toate bunurile și conturile debitorului cu drept de proprietate, a fost desemnat în calitate de administrator provizoriu, administratorul autorizat Bulgaru Igor, deținătorul autorizației nr. 39 din 14 ianuarie 2015.

Prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi sediul central din 03 iulie 2019, s-a constatat insolvabilitatea și s-a intentat proces de insolvabilitate față de SRL „Factoring International”, fiind desemnat în calitate de administrator al insolvabilității Bulgaru Igor, care a fost obligat să notifice despre intentarea procesului de insolvabilitate creditorii, pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv, cu termenul limită până la data de 16 august 2019 și să depună până la data de 02 septembrie 2019 în instanța de insolvabilitate tabelul definitiv al creanțelor, numindu-se ședința de validare a creanțelor pe data de 20 septembrie 2019 ora 09. 30.

Ulterior, prin încheierea instanței de insolvabilitate a Judecătoriei Anenii Noi din 19 mai 2020, s-a aprobat hotărârea adunării creditorilor debitorului SRL „Factoring International” din 27 februarie 2020 și s-a intentat procedura falimentului față de debitorul SRL „Factoring International”, desemnând la funcția de lichidator al debitorului, pe administratorul autorizat Bulgaru Igor, cu atribuțiile prevăzute de art. 66 Legea insolvabilității, inclusiv valorificarea și lichidarea masei debitoare.

Prin încheierea Judecătoriei Anenii Noi sediul central din 28 octombrie 2020, a fost desemnat în calitate de reprezentant al debitorului SRL „Factoring International” unicul asociat și administrator statutar - Bolozhuk Oleksandr.

La caz, la 26 octombrie 2023, în temeiul art. 104 a Legii insolvabilității, administratorul autorizat Bulgaru Igor a depus cerere împotriva „HV 400” EOOD, CÎ „Econom Leasing”, SRL „Serv Collect Impex” și SRL „Smart Logistics Group”, solicitând:

- constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanțelor din 18 februarie 2019 încheiat între CÎ „Econom Leasing” în calitate de „cedent”, „HV 400” EOOD în calitate de „cesionar” și SRL „Factoring International” în calitate de „debitor”;
- constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanțelor din 18 februarie 2019 încheiat între SRL „Serv Collect Impex” în calitate de „cedent”, „HV 400” EOOD în calitate de „cesionar” și SRL „Factoring International” în calitate de debitor;
- constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanțelor din 18 februarie 2019 încheiat între SRL „Smart Logistic Group” în calitate de „cedent”, „HV 400” EOOD în calitate de „cesionar” și SRL „Factoring International” în calitate de debitor;
- constatarea nulității absolute a actelor subsecvente.

În motivarea acțiunii s-a invocat că în afara termenului stabilit de insolvabilitate pentru înaintarea cererilor de validare a creanțelor, la 05 aprilie 2021, „HV 400” EOOD a depus cerere de validare a creanțelor, la care a anexat inclusiv: contractul de cesiune a creanțelor din 18 februarie 2019 încheiat între CÎ „Econom Leasing” în calitate de „cedent”, „HV 400” EOOD în calitate de „cesionar” și SRL „Factoring International” în calitate de „debitor”; contractul de cesiune a creanțelor din 18 februarie 2019 încheiat între SRL „Serv Collect Impex” în calitate de „cedent”, „NV400”EOOD în calitate de „cesionar” și SRL „Factoring International” în calitate de debitor; contractul de cesiune a creanțelor din 18 februarie 2019 încheiat între SRL „Smart Logistics Group” în calitate de „cedent”, „HV 400” EOOD în calitate de „cesionar” și SRL „Factoring International” în calitate de „debitor”.

Astfel, reclamantul a menționat că la data de 23 februarie 2015, între CÎ „Econom Leasing” în calitate de „împrumutător” și SRL „Factoring International” în calitate de „împrumutat” a fost încheiat contractul de împrumut nr. 1-02/16. prin care CÎ „Econom Leasing” s-a obligat să ofere cu împrumut lui SRL „Factoring International” mijloace financiare în limita sumei de 5.000.000 lei pe un termen de 60 luni, iar SRL „Factoring International” s-a obligat să restituie întreaga sumă împrumutată până la 23 februarie 2021.

La 24 februarie 2016, CÎ „Econom Leasing” prin ordinul de plată nr. 1 a efectuat transferul sumei de 2.054.000 lei în folosul SRL „Factoring International”, destinația fiind indiciată „*Împrumut conform contractului nr. 01-02/16 din 23 februarie 2015*”, iar la data de 18 februarie 2019, între CÎ „Econom Leasing” în calitate de „cedent”, „HV 400” EOOD în calitate de „cesionar” și SRL „Factoring International” în calitate de „debitor” au semnat contractul de sesiune a creanțelor prin care CÎ „Econom Leasing” a cedat cu titlul oneros lui „HV 400” EOOD dreptul de a încasa creanța sa, rezultată din contractul de împrumut nr. 1-02/16 din

23 februarie 2015 și ordinul de plată nr. 1 din 24 februarie 2016 în mărime de 2.054.000 lei.

A mai menționat că la data de 27 iulie 2015, între SRL „Factoring International” în calitate de „locator” și SRL „Serv Collect Impex” în calitate de „locatar” a fost încheiat contractul de leasing financiar nr. 07/15, prin care (conform capitolului II, pct. 6. 1. 6 și capitolului IX din contract) locatarul s-a obligat să transmită către locator dreptul de posesie și folosință asupra bunului imobil, încăperea nelocativă de producție situată în mun. Chișinău, str. Petru Rareș, nr. 36 cu suprafața totală de 166. 3 m. p. cu nr. cadastral 0100418. 066 ianuarie 167, valoarea totală a leasingului fiind de 10.107.699 lei, care include ratele de leasing și dobânda anuală d leasing cu acordarea opțiunii de cumpărare a imobilului de către locator la achitarea valorii contractului și valorii reziduale. La data de 14 august 2015, contractul de leasing a fost înregistrat în Registrul de Stat a Bunurilor Imobile, fapt confirmat prin înregistrările din Registrul de Stat a Bunurilor Imobile.

Ulterior, la data de 18 februarie 2019, între SRL „Serv Coolect Impex” în calitate de „cedent”, „HV 400” EOOD în calitate de „cesionar” și SRL „Factoring International” în calitate de „debitor” a fost semnat contractul de cesiune a creanțelor, prin care SRL „Serv Coolect Impex” cedează cu titlul oneros lui „HV 400” EOOD dreptul/creanța privitoare la preluarea drepturilor creditorului față de debitor în sumă totală de 10.107.699 lei, ce rezultă din asumarea obligației de transmitere în proprietate a bunului imobil conform contractului de leasing nr. 07/15 din 27 iulie 2015.

În context, reclamantul a comunicat că la data de 25 august 2015 între SRL „Factoring International” în calitate de „locator” și SRL „Smart Logistics Group” a fost încheiat contractul de leasing financiar nr. 08/15, prin care (conform capitolului II, pct. 6. 1. 6 și capitolului IX din contract) locatarul s-a obligat să transmită către locator dreptul de posesie și folosință asupra bunului imobil, încăperea nelocativă de producție situată în mun. Chișinău, str. Petru Rareș, nr. 36 cu suprafața totală de 203,8 m. p cu nr. cadastral 0100418.066.01.173, valoarea totală a leasingului fiind de 12.386.945, 55 lei, care include ratele de leasing și dobânda anuală de leasing cu acordarea opțiunii de cumpărare a imobilului de către locator la achitarea valorii contractului și valorii reziduale, iar la 28 septembrie 20015, contractul de leasing l-a înregistrat în Registrul de Stat al Bunurilor Imobile, fapt confirmat prin înregistrarea din Registrul de Stat al Bunurilor Imobile.

Ulterior, la data de 18 februarie 2019, între SRL „Smart Logistics Group” în calitate de „cedent”, „HV 400” EOOD în calitate de „cesionar” și SRL „Factoring International” în calitate de „debitor” a fost semnat contractul de cesiune a creanțelor, prin care SRL „Smart Logistics Group” a cedat cu titlul oneros lui „HV

400” EOOD dreptul/creanța privitoare la preluarea drepturilor creditorului față de debitor în sumă totală de 12.386.945,55 lei ce rezultă din asumarea obligației de transmitere în proprietate a bunului imobil conform contractului de leasing nr. 08/15 din 25 august 2015.

Reiterează că contractul de cesiune a creanței din 18 februarie 2019, este un act juridic subsecvent ce rezultă din asumarea obligației de transmitere în proprietate a bunului imobil conform contractelor de leasing nr. 08/15 din 25 august 2015, nr. 07/15 din 27 iulie 2015 obiect al căruia l-a constituit obținerea în proprietate a unor bunuri imobile.

Denotă că contractul de cesiune a creanțelor, care este un act juridic subsecvent (*în condițiile în care s-a cesionat dreptul de pretinde de la SRL „Factoring International” achitarea sumei ce rezultă din asumarea obligației de transmitere în proprietate a bunului imobil conform contractului de leasing nr. 08/15 din 25 august 2015, nr. 07/15 din 27 iulie 2015*), urma a fi încheiat în formă scrisă și autentificată notarial.

Or, dreptul cesionat prin acest contract, s-a născut dintr-un contract de leasing financiar a bunurilor imobile, pentru care legiuitorul a prevăzut obligatoriu forma scrisă și autentică.

Comunică, că aceste contrate de cesiune nu au fost înregistrate în Registrul de Stat al Bunurilor Imobile, însă cum prevede legea această procedură este obligatorie, iar ca urmare, nerespectarea acesteia atrage nulitatea actelor juridice. De asemenea, cum stabilește legiuitorul, orice clauză ce face derogare de la normele stabilite este nulă.

În cazul de față, reclamanta a constat că contractele de cesiune din 18 februarie 2019 încheiate cu SRL „Smart Logistics Group” și cu SRL „Serv Coolect Impex” au fost încheiate fără a fi autentificate notarial, situație care denotă că acestea sunt lovite de nulitate absolută, urmând ca instanța să constate această nulitate prin hotărâre judecătorească irevocabilă.

Or, în condițiile care actul juridic a fost încheiat fără a fi respectate toate exigențele impuse de legislația în vigoare cu privire la condițiile de fond ale actului juridic, administratorul SRL „Factoring International”, nu era în drept de a recunoaște existența unor datorii, or cum s-a stabilit anterior, actul juridic în baza căruia s-a născut dreptul SRL „Smart Logistics Group” și SRL „Serv Coolect Impex”, de a pretinde încasarea sumei de la SRL „Factoring International”, este lovit de nulitate absolută.

Concomitent, reclamantul a menționat că actele de verificare a decontărilor reciproce, reprezintă acte juridice frauduloase, existând mai multe dubii referitor la valabilitatea acestuia.

Subliniază că contractul de leasing nr. 08/15 din 25 august 2015 încheiat cu SRL „Smart Logistics Group” a fost încheiat conform pct. 3. 1 din contract pe un

an, cu scadența la 25 august 2016, iar contractul de leasing nr. 07/15 din 27 iulie 2015 cu SRL „Serv Collect Impex” tot a fost încheiat conform pct. 3.1 din contract pe un an, cu scadența la 27 iulie 2016, fapt confirmat inclusiv prin graficul de achitare. Actul de predare-primire a fost semnat la 27 iulie 2016. Creanța de 2.054.000 lei este bazată pe contractul de împrumut nr. 1-02/16 din 23 februarie 2015, încheiat între CÎ „Econom Leasing” și SRL „Factoring International”; ordinul de plată nr. 1 din 24 februarie 2016; contractul de cesiune a creanțelor din 18 februarie 2019 încheiat între CÎ „Econom Leasing” în calitate de „cedent”, „HV 400” EOOD în calitate de „cesionar” și SRL „Factoring International” în calitate de „debitor”.

Consideră reclamantul că creanța este tardivă, deoarece datoria rezultă din contractul de împrumut nr. 1-02/16 din 23 februarie 2015 și ordinul de plată nr. 1 din 24 februarie 2016, iar cererea de validare a creanței a fost depusă la 05 aprilie 2022, peste termen de 3 ani, care a expirat la 24 februarie 2019.

La fel, stabilesc și cu contractele de cesiune din 18 februarie 2019, deoarece este evident că contractele de cesiune în cauză au fost încheiate cu compania off-shore, cu data din urmă, cu scopul ilegal de a întrerupe termenul de prescripție, în situația când datoriile sunt prescrise, iar companiile SRL „Serv Collect Impex”, SRL „Smart Logistics Goup” și CÎ „Econom Leasing” au asociați și administratori, care sunt persoanele străine din Ucraina, la fel, companiile au fost identificate, ca companiile afiliate lui Platon Veaceslav, în legătură cu ce activitatea acestora se află sub vizorul Procuraturii Anticorupție și a Centrului Național de Anticorupție.

Cu referire la existența dubiilor întemeiate referitor la încheierea fictivă și cu dată din urmă a contractelor în cauză, reclamantul a comunicat că:

- Actele juridice au fost semnate la 18 februarie 2019, cu două luni până la depunerea cererii introductive de Serviciul Fiscal de Stat cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Factoring International”, la data de 12 aprilie 2019;
- Ștampila entității SRL „Factoring International” nu a fost transmisă administratorului insolvabilității nici la data intentării procesului de insolvabilitate, nici până în prezent, prezumându-se că ștampila poate fi folosită și aplicată pe acte juridice până în prezent;
- Contractele sunt tipice și similare după formă, condiții, încheiate la aceiași dată;
- În contracte este indicat locul încheierii a contractelor în or. Kiev, pe când toate companiile au sediul înregistrat în Republica Moldova.

De altfel, reclamantul a invocat că scopul urmărit a fost de a face imposibilă demonstrarea faptului că contractul nu a putut și nu a fost încheiat în or. Kiev și de a stabili că contractul nu a putut fi semnat la data indicată și a fost semnat la data de ulterioară celei stipulate. Or, Ucraina se află în stare de război, la fel nu este

obligată să elibereze informații personale despre cetățenii săi și celor străini intrați pe teritoriul țării. Aceasta s-a făcut din cauză că, în restul cauzelor când în cadrul procesului de insolvabilitate au fost înaintate cererii de validare a creanțelor de către companiile din străinătate, la fel, în baza contractelor de cesiune, lichidatorul întru stabilirea realității tranzacțiilor apela la Poliția de Frontieră a Republicii Moldova pentru a identifica ieșirea și intrarea pe teritoriul a Republicii Moldova a cetățenilor/administratorilor entităților, cu scopul de a combate locul și data încheierii tranzacțiilor.

Totodată, această circumstanță le permite să concluzioneze că nu este posibilă stabilirea certă că persoanele semnatare a actelor juridice în cauză se aflau pe teritoriul Ucrainei și puteau semna astfel de acte juridice din numele entităților contractante.

Contractele fiind semnate așa cum este indicat, în or. Kiev, sunt încheiate în limba română, pe când, semnatarii acestor acte, sunt cetățeni ai altor state străine, prezumându-se că aceștia nu cunosc limba în care au fost întocmite actele respective, nefiindu-le cunoscut nici conținutul acestor înscrisuri. Semnătura aplicată pe actele juridice nu corespunde cu semnătura aplicată de Bolozhuk Oleksandr în actele de constituire a SRL „Factoring International” și nu de altă persoană. Tot aceiași situație se atestă cu semnăturile aplicate de către administratorul SRL „Serv Collect Impex”, SRL „Smart Logistics Group” și CÎ „Econom Leasing”, în coraport cu semnăturile aplicate pe contractele de leasing, actele de predare-primire, graficul de achitare și etc.

La fel, toate aceste aspecte atestă caracterul fictiv al tranzacțiilor în cauză și scopul urmărit de reînnoire a termenului de prescripție pentru a urmări bunurile debitorului insolvabili pentru datoriile prescrise, în scopul de a micșora masa debitoare și a prejudicia interesele creditorilor, prin folosirea unor metode și acte ilegale.

În concluzie, reclamantul a menționat că contractele de cesiune din 18 februarie 2019, reprezintă actele juridice încheiate în detrimentul creditorilor SRL „Factoring International”, deoarece prin aceste acte, a fost recunoscută în lipsa temeiului legal existența unei creanțe prescrise, de altfel, constată că actele juridice în cauză au fost încheiate cu scopul de a prejudicia creditorii SRL „Factoring International”, inclusiv Statul Republicii Moldova, care este creditorul majoritar validat în cadrul acestui proces.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi sediul central din 04 martie 2024, s-a admis parțial cererea înaintată de lichidatorul SRL „Factoring International” - Bulgaru Igor și respectiv,

- s-a declarat nul contractul de cesiune a creanțelor din 18 februarie 2019, încheiat între CÎ „Econom Leasing” în calitate de „cedent”, „HV400” EOOD în calitate de „cesionar” și SRL „Factoring International” în calitate de „debitor”, cu repunerea părților contractante în starea inițială încheierii tranzacției;
- s-a declarat nul contractul de cesiune a creanțelor din 18 februarie 2019 încheiat între SRL „Serv Collect Impex” în calitate de „cedent”, „HV 400” EOOD în calitate de „cesionar” și SRL „Factoring International” în calitate de „debitor”, cu repunerea părților contractante în starea inițială încheierii tranzacției;
- s-a declarat nul contractul de cesiune a creanțelor din 18 februarie 2019 încheiat între SRL „Smart Logistics Group” în calitate de „cedent”, „HV 400” EOOD în calitate de „cesionar” și SRL „Factoring International” în calitate de „debitor”, cu repunerea părților contractante în starea inițială încheierii tranzacției.

În rest, acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată.

S-a încasat în mod solidar din contul SRL „Smart Logistic Group”, SRL „Serv Collect Impex”, CÎ „Econom Leasing” și „HV 400” EOOD, în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 50.000 lei, de care SRL „Factoring International” (în procedura de faliment) a fost scutită prin lege la momentul depunerii cererii de chemare în judecată.

Solicitarea apelantului

Invocând dezacord cu hotărârea primei instanțe, la data de 19 martie 2024 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității*), „HV 400” EOOD a declarat apel, iar la 14 mai 2024, a fost înregistrată cererea de apel motivată, prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătoriei Anenii Noi sediul central din 04 martie 2024 și emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii înaintate.

În esență, din motivarea cererii de apel se reține că concluziile instanței de fond sunt în contradicție cu circumstanțele reale ale cauzei, ceea ce potrivit art. 386 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, constituie temei de casare, or apelantul consideră că instanța nu a constat circumstanțele esențiale pentru soluționarea justă a cauzei.

În fapt, apelantul reiterează că la 27 iulie 2015, SRL „Factoring Internațional” (locator) și SRL „Serv Collect Impex” (locatar) au încheiat contractul de leasing financiar nr. 07/15 pentru un imobil situat în mun. Chișinău, str. Petru Rareș nr. 36, suprafață 166,3 mp, valoarea totală 10.107.699 lei, inclusiv dobânzi și rate de leasing, cu opțiune de cumpărare la finalizarea contractului. Contractul a fost înregistrat în Registrul de Stat al Bunurilor Imobile la 14 august 2015.

Locatarul a achitat integral valoarea leasingului și la 27 iulie 2016, s-a întocmit Actul de predare-primire a bunului în proprietate. Înregistrarea în registrul de stat nu a fost posibilă din cauza aplicării sechestrului asupra imobilului, la 25 august

2016, într-un dosar penal intentat împotriva lui Platon Veaceslav, fără implicarea părților contractante.

La 18 februarie 2019, SRL „Serv Collect Impex” a cesionat creanța către „HV400” EOOD, respectiv dreptul de preluare a creanței rezultate din contractul de leasing.

La 25 august 2015, SRL „Factoring Internațional” și SRL „Smart Logistics Group” au încheiat contractul de leasing financiar nr. 08/15 pentru un imobil situat în aceeași adresă, suprafață 203,8 mp, valoarea totală 12.386.945,55 lei, inclusiv dobânzi și rate de leasing, cu opțiune de cumpărare. Contractul a fost înregistrat la 28 septembrie 2015.

Locatarul a achitat integral valoarea leasingului, iar la 25 august 2016 s-a întocmit Actul de predare-primire a bunului în proprietate, neînregistrat din cauza aplicării sechestrului în dosarul penal menționat.

La 18 februarie 2019, SRL „Smart Logistics Group” a cesionat creanța către „HV400” EOOD, transferul incluzând toate drepturile și garanțiile accesorii.

În drept, conform art. 823 și 827 Cod civil, creanțele transmisibile pot fi cesionate unui terț, iar cesionarul dobândește drepturile și garanțiile aferente creanței. Contractele de leasing din speță conferă locatarului dreptul de opțiune de cumpărare, iar cesiunea creanțelor nu implică transmiterea dreptului de proprietate asupra imobilelor.

De asemenea, a remarcat că potrivit Legii nr. 59/2005 privind leasingul definește contractul de leasing ca un contract prin care locatarul primește posesia și folosința temporară a bunului, cu opțiunea de cumpărare la expirarea contractului, or, dreptul de opțiune este prevăzut legal și în contractele din speță, iar de rând cu acest aspect, a subliniat că normele Codului civil și Legea leasingului nu impun forma autentică pentru cesiunea creanțelor, contractele fiind înregistrate în Registrul de Stat al Bunurilor Imobile, conferind publicitate legală.

Prin urmare, apelantul susține că concluzia instanței de fond că „HV400” EOOD ar pretinde dreptul de proprietate și ar necesita forma autentică a contractului este eronată și contrazice circumstanțele reale și normele de drept aplicabile.

Aprecierea instanței de apel

Verificând hotărârea contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul statuează că apelul declarat de „HV 400” EOOD, urmează a fi respins, din considerentele ce succed.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu prevederile art. 373 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

În esență, după cum rezultă din lucrările cauzei, în procedura Judecătoriei Anenii Noi sediul central, se află procesul de insolvabilitate intentat în privința SRL „Factoring International".

La caz, administratorul autorizat Bulgaru Igor a depus cerere împotriva „HV 400" EOOD, CÎ „Econom Leasing", SRL „Serv Collect Impex" și SRL „Smart Logistics Group", solicitând: constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanțelor din 18 februarie 2019 încheiat între CÎ „Econom Leasing" în calitate de „cedent", „HV 400" EOOD în calitate de „cesionar" și SRL „Factoring International" în calitate de „debitor"; constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanțelor din 18 februarie 2019 încheiat între SRL „Serv Collect Impex" în calitate de „cedent", „HV 400" EOOD în calitate de „cesionar" și SRL „Factoring International" în calitate de debitor; constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanțelor din 18 februarie 2019 încheiat între SRL „Smart Logistic Group" în calitate de „cedent", „HV 400" EOOD în calitate de „cesionar" și SRL „Factoring International" în calitate de debitor; constatarea nulității absolute a actelor subsecvente.

Fiind învestită cu soluționarea cauzei în fond, prin hotărârea din 04 martie 2024, Judecătoria Anenii Noi sediul central, a admis parțial cererea înaintată de lichidatorul SRL „Factoring International" - Bulgaru Igor și respectiv a declarat nul contractul de cesiune a creanțelor din 18 februarie 2019 încheiat între CÎ „Econom Leasing" în calitate de „cedent", „HV400" EOOD în calitate de „cesionar" și SRL „Factoring International" în calitate de „debitor", cu repunerea părților contractante în starea inițială încheierii tranzacției; a declarat nul contractul de cesiune a creanțelor din 18 februarie 2019 încheiat între SRL „Serv Collect Impex" în calitate de „cedent", „HV 400" EOOD în calitate de „cesionar" și SRL „Factoring International" în calitate de „debitor", cu repunerea părților contractante în starea inițială încheierii tranzacției; a declarat nul contractul de cesiune a creanțelor din 18 februarie 2019 încheiat între SRL „Smart Logistics Group" în calitate de „cedent", „HV 400" EOOD în calitate de „cesionar" și SRL „Factoring International" în calitate de „debitor", cu repunerea părților contractante în starea inițială încheierii tranzacției. În rest, acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată.

În materie de drept, conform art. 5 alin. (2) și (3) din Legea insolvabilității, instanța de insolvabilitate dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul

procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolvabilitate va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă. Instanța pe al cărei rol se află cauza de insolvabilitate examinează din oficiu toate circumstanțele relevante cauzei.

Potrivit art. 5 alin. (5) lit. g) din Legii insolvabilității, principalele competențe ale instanței de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sunt judecarea acțiunilor introduse de administratorul insolvabilității/lichidator privind nulitatea actelor juridice încheiate de către debitor anterior intentării procesului, iar conform art. 66 alin. (1) lit. w) al Legii insolvabilității, administratorul și lichidatorul contestă în instanța de insolvabilitate, în modul stabilit de lege, creanțele creditorilor și a oricăror tranzacții sau transferuri.

În fapt, Colegiul notează că potrivit împrejurărilor cauzei, la data de 23 februarie 2015, între CÎ „Econom Leasing" în calitate de „împrumutător" și SRL „Factoring International" în calitate de „împrumutat" a fost încheiat contractul de împrumut nr. 1-02/16, prin care CÎ „Econom Leasing" s-a obligat să ofere cu împrumut lui SRL „Factoring International" mijloace financiare în limita sumei de 5.000.000 lei pe un termen de 60 luni, iar SRL „Factoring International" s-a obligat să restituie întreaga sumă împrumutată până la 23 februarie 2021.

La data de 24 februarie 2016, CÎ „Econom Leasing", prin ordinul de plată nr. 1 a efectuat transferul sumei de 2.054.000 lei în folosul SRL „Factoring International", destinația fiind indiciată „Împrumut conform contractului nr. 01-02/16 din 23 februarie 2015".

La data de 18 februarie 2019, între CÎ „Econom Leasing" în calitate de „cedent", „HV 400" EOOD în calitate de „cesionar" și SRL „Factoring International" în calitate de „debitor" a fost semnat contractul de sesiune a creanțelor, prin care CÎ „Econom Leasing" a cedat cu titlul oneros lui „HV 400" EOOD dreptul de a încasa creanța sa, rezultată din contractul de împrumut nr. 1-02/16 din 23 februarie 2015 și ordinul de plată nr. 1 din 24 februarie 2016 în mărime de 2.054.000 lei, locul încheierii or. Kiev.

La data de 27 iulie 2015 între SRL „Factoring International" în calitate de „ locator" și SRL „Serv Collect Impex" în calitate de „locatar" s-a încheiat contractul de leasing financiar nr. 07/15, prin care (conform capitolului II, pct. 6.1.6 și capitolului IX din contract) locatarul s-a obligat să transmită către locator dreptul de posesie și folosință asupra bunului imobil, încăperea nelocativă de producție situată în mun. Chișinău, str. Petru Rareș, nr. 36 cu suprafața totală de 166,3 m.p. cu nr. cadastral 0100418.066.01.167, valoarea totală a leasingului fiind de 10.107.699 lei, care include ratele de leasing și dobânda anuală d leasing cu acordarea opțiunii de cumpărare a imobilului de către locator la achitarea valorii

contractului și valorii reziduale.

La data de 14 august 2015, contractul de leasing a fost înregistrat în Registrul de Stat a Bunurilor Imobile, fapt confirmat prin înregistrările din Registrul de Stat a Bunurilor Imobile.

Ulterior, la data de 18 februarie 2019, între SRL „Serv Coolect Impex" în calitate de „cedent", „HV 400" EOOD în calitate de „cesionar" și SRL „Factoring International" în calitate de „debitor" a fost semnat contractul de cesiune a creanțelor, prin care SRL „Serv Coolect Impex" cedează cu titlul oneros lui „HV 400" EOOD dreptul/creanța privitoare la preluarea drepturilor creditorului față de debitor în sumă totală de 10.107.699 lei ce rezultă din asumarea obligației de transmitere în proprietate a bunului imobil conform contractului de leasing nr. 07/15 din 27 iulie 2015, locul încheierii or. Kiev.

La data de 25 august 2015 între SRL „Factoring International" în calitate de „locator" și SRL „Smart Logistics Group" a fost încheiat contractul de leasing financiar nr. 08/15, prin care (conform capitolului II, pct. 6. 1. 6 și capitolului IX din contract) locatarul s-a obligat să transmită către locator dreptul de posesie și folosință asupra bunului imobil, încăperea nelocativă de producție situată în mun. Chișinău, str. Petru Rareș, nr. 36 cu suprafața totală de 203,8 m.p. cu nr. cadastral 0100418.066.01.173, valoarea totală a leasingului fiind de 12.386.945,55 lei, care include ratele de leasing și dobânda anuală de leasing cu acordarea opțiunii de cumpărare a imobilului de către locator la achitarea valorii contractului și valorii reziduale, iar la 28 septembrie 20015, contractul de leasing l-a înregistrat în Registrul de Stat al Bunurilor Imobile, fapt confirmat prin înregistrarea din Registrul de Stat al Bunurilor Imobile.

Ulterior, la data de 18 februarie 2019, între SRL „Smart Logistics Group" în calitate de „cedent", „HV 400" EOOD în calitate de „cesionar" și SRL „Factoring International" în calitate de „debitor" a fost semnat contractul de cesiune a creanțelor, prin care SRL „Smart Logistics Group" a cedat cu titlul oneros lui „HV 400" EOOD dreptul/creanța privitoare la preluarea drepturilor creditorului față de debitor în sumă totală de 12.386.945, 55 lei, ce rezultă din asumarea obligației de transmitere în proprietate a bunului imobil conform contractului de leasing nr. 08/15 din 25 august 2015, locul încheierii or. Kiev.

La data de 05 aprilie 2022, „HV 400" EOOD a depus cerere de validare a creanțelor, prin care a solicitat repunerea în termen a cererii de validarea a creanțelor cu stabilirea unei ședințe speciale de validare; validarea creanțelor „HV 400" EOOD în coraport cu SRL „Factoring International" după cum urmează: - suma de 2.054.000 lei creditor chirografar de rangul V; - suma de 10.107.699, 00 lei creditor garantat, garanția fiind bunul imobil (*încăperea nelocativă de producție situată în mun. Chișinău, str. Petru Rareș, nr. 36 cu suprafața totală de 166, 3 m. p. cu nr. cadastral 0100418.066.01.167*); - suma de 12.386.945,55 lei, creditor

garantat, garanția fiind bunul imobil (*încăpere nelocativă de producție situată în mun. Chișinău, str. Petru Rareș, nr. 36 cu suprafața totală de 203,8 m.p. cu nr. cadastral 0100418.066.01.173*).

La cerere a anexat contractul de cesiune a creanțelor din 18 februarie 2019 încheiat între CÎ „Econom Leasing" în calitate de „cedent", „HV400"EOOD în calitate de „cesionar" și SRL „Factoring International" în calitate de „debitor"; contractul de cesiune a creanțelor din 18 februarie 2019 încheiat între SRL „Serv Collect Impex" în calitate de „cedent", „HV 400" EOOD în calitate de „cesionar" și SRL „Factoring International" în calitate de „debitor", actul de predare primire a bunului imobil în proprietate ca parte integrantă a contractului de leasing nr. 07/15 din 27 iulie 2015, actul de verificare privind decontările reciproce pe perioada de la 01 ianuarie 2015 până la 17 februarie 2019 între SRL „Factoring International" și SRL „Serv Collect Impex"; contractul de cesiune a creanțelor din 18 februarie 2019 încheiat între SRL „Smart Logistics Group" în calitate de „cedent", „HV 400" EOOD în calitate de „cesionar" și SRL „Factoring International" în calitate de „debitor", actul de predare primire a bunului imobil ca parte integrantă a contractului de leasing nr. 08/15 din 25 august 2015, actul de verificare privind decontările reciproce pe perioada de la 01 ianuarie 2015 până la 17 februarie 2019 între SRL „Factoring International" și SRL „Smart Logistics Group".

În materie de drept, Colegiul judiciar atestă că, în corespundere cu prevederile art. 104 din Legea insolvabilității, după intentarea procedurii de insolvabilitate, administratorul/lichidatorul sau oricare creditor care are interes legitim, cu acordul administratorului/lichidatorului, poate introduce în instanța de insolvabilitate acțiuni (inclusiv acțiuni reconvenționale) în vederea anulării următoarelor acte juridice: a) orice act juridic încheiat de către debitor în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive cu intenția de a împiedica, a întârzia sau a complica posibilitatea de stingere a creanțelor creditorilor, care a afectat drepturile creditorilor; b) transferurile de bunuri sau asumarea de obligații cu titlu gratuit din partea debitorului, făcute în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive, cu excepția asumării unor obligații morale sau a actelor pentru binele public (de sponsorizare) în care generozitatea donatorului este proporțională patrimoniului său; c) transferurile de bunuri sau asumarea de obligații de către debitor, făcute în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive, în care prestația debitorului este vădit mai mare decât cea primită; d) transferurile de bunuri de la debitor către un creditor, efectuate în ultimele 6 luni precedente înaintării cererii introductive, care au avut ca efect creșterea sumei pe care creditorul ar urma să o primească în cazul lichidării debitorului; e) transferurile de bunuri de la debitor către un creditor, efectuate în ultimele 6 luni precedente înaintării cererii introductive, la care creditorul nu avea dreptul sau care s-au făcut pentru stingerea unei datorii care nu ajunseră la scadență; f) acordarea gratuită a unui gaj sau a unei ipoteci, a oricărei

alte garanții pentru o creanță care era neasigurată în ultimele 6 luni precedente înaintării cererii introductive sau pentru o creanță a unui acționar sau asociat al debitorului în perioada indicată la art. 105; g) orice acte încheiate și garanții acordate de către debitor după înaintarea cererii introductive. Persoana îndreptățită poate invoca anulabilitatea actului juridic pentru temeiurile prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la data în care a aflat sau trebuia să afle despre temeiul anulabilității, dar nu mai târziu de 12 luni de la intentarea procedurii de insolvabilitate. Hotărârea privind admiterea sau respingerea cererii de declarare a nulității actelor juridice menționate la alin. (1) poate fi atacată cu apel de către participanții la proces. În cazul în care administratorul/lichidatorul nu-și dă acordul, în termenul indicat de creditor, pentru înaintarea de către creditor a acțiunii în anulare conform prezentului articol, acesta poate cere instanței de insolvabilitate autorizarea înaintării acțiunii în anulare, cu trecerea cheltuielilor de judecată în contul cheltuielilor procesului de insolvabilitate. Nu pot fi anulate transferurile de bunuri indicate la alin. (1) care au fost efectuate prin licitații publice, concursuri și prin alte selecții competitive, desfășurate cu respectarea regulilor aplicabile. Prevederile prezentului articol se aplică contractelor de garanție financiară, precum și punerii la dispoziție a garanțiilor financiare în baza unor asemenea contracte, sub rezerva aplicării prevederilor Legii nr. 184/2016 cu privire la contractele de garanție financiară.

De asemenea, reieșind din dispozițiile art. 216 alin. (1), 217 și 219 Cod civil (în redacția de până la modernizare), actul juridic este nul în temeiurile prevăzute de prezentul cod (nulitate absolută). Nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată o invocă din oficiu. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părți a actului lovit de nulitate. Acțiunea în constatare a nulității absolute este imprescriptibilă. Actul juridic nul încetează cu efect retroactiv din momentul încheierii. Dacă din conținutul său rezultă că poate înceta numai pentru viitor, actul juridic nu va produce efecte pentru viitor. Fiecare parte trebuie să restituie tot ceea ce a primit în baza actului juridic nul, iar în cazul imposibilității de restituire, este obligată să plătească contravaloarea prestației. Partea și terții de bună-credință au dreptul la repararea prejudiciului cauzat prin actul juridic nul.

Deopotrivă, conform art. 556 alin. (5) Cod civil, cesiunea de creanță trebuie să fie încheiată în forma cerută pentru actul juridic în al cărui temei s-a născut creanța cesionată.

Potrivit art. 680 Cod civil, dacă pentru valabilitatea contractului legea stabilește o anumită formă sau dacă părțile au prevăzut o anumită formă, contractul se consideră încheiat în momentul îndeplinirii condiției de formă.

Reieșind din normele redate și circumstanțele constatate, instanța de apel reține că contractele de cesiune a creanței din 18 februarie 2019 trebuiau să respecte

aceleași cerințe de formă ca și contractele de leasing nr. 08/15 din 25 august 2015 și nr. 07/15 din 27 iulie 2015, din care au izvorât drepturile cesionate, având ca obiect dobândirea în proprietate a unor bunuri imobile.

Astfel, aceste acte urmau să fie încheiate în formă scrisă (condiție realizată), dar și autentificate notarial (condiție neîndeplinită), întrucât dreptul cesionat derivă dintr-un contract de leasing financiar imobiliar, pentru care legea impune în mod obligatoriu forma autentică.

În acest context, sunt relevante dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea cadastrului bunurilor imobile, potrivit cărora nu se primesc pentru înregistrarea drepturilor documentele: a) ce nu corespund cerinţelor prevăzute la alin.(2)-(4); b) ce conţin ştersături, adăugiri, cuvinte radiate şi alte corectări nemenţionate în ele; c) executate în creion; d) cu deteriorări grave, ce nu permit interpretarea univocă a conţinutului lor.

De asemenea, conform art. 16^1 alin. (2) și (4) din Legea cu privire la leasing leasingul financiar al bunurilor imobile se înregistrează prin notare în Registrul bunurilor imobile, în conformitate cu procedura prevăzută în Legea cadastrului bunurilor imobile. Leasingul financiar devine opozabil faţă de persoanele terţe din momentul înregistrării.

De altfel, din examinarea extraselor din Registrul de stat al persoanelor juridice anexate la dosar, instanța constată că nici contractul de cesiune din 18 februarie 2019 încheiat între SRL „Smart Logistic Group”, „HV400” EOOD și SRL „Factoring International”, având ca obiect contractul de leasing nr. 08/15 din 25 august 2015 și nici contractul de cesiune din aceeași dată încheiat între SRL „Serv Collect Impex”, „HV400” EOOD și SRL „Factoring International”, având ca obiect contractul de leasing nr. 07/15 din 27 iulie 2015, nu au fost înregistrate în Registrul bunurilor imobile.

Prin urmare, instanța constată cu certitudine că respectivele contracte de cesiune au fost încheiate fără autentificare notarială.

Totodată, instanța de apel reține că contractul de leasing nr. 08/15 din 25 august 2015, încheiat cu SRL „Smart Logistic Group”, a avut o durată de un an, cu scadența la 25 august 2016, fapt confirmat prin graficul de plată, iar actul de predare-primire a fost semnat la aceeași dată.

În mod similar, contractul de leasing nr. 07/15 din 27 iulie 2015, încheiat cu SRL „Serv Collect Impex”, a fost încheiat pe termen de un an, cu scadența la 27 iulie 2016, actul de predare-primire fiind semnat la această dată.

În context, potrivit art. 220 și 221 alin. (1) Cod civil (redacția până la 01 martie 2019), actul juridic sau clauza care contravin normelor imperative sunt nule dacă legea nu prevede altfel. Actul juridic sau clauza care contravin ordinii publice sau bunelor moravuri sunt nule.

Actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este nul, iar reieșind din alin. (2) din norma citată, actul juridic încheiat cu intenția de a ascunde un alt act juridic (actul juridic simulat) este nul. Referitor la actul juridic avut în vedere de părţi se aplică regulile respective.

Potrivit normelor menționate, sancțiunea pentru nerespectarea dispozițiilor legale imperative este nulitatea absolută. Astfel, sunt lovite de nulitate absolută actele juridice care contravin normelor imperative, adică acelora care impun o conduită obligatorie de la care părțile nu se pot abate (norme onerative) sau care interzic în mod expres anumite fapte (norme prohibitive). Întrucât aceste norme au ca scop protejarea valorilor fundamentale ale societății și sunt instituite în interes general, actele juridice care încalcă ordinea publică sau bunele moravuri sunt, de asemenea, sancționate cu nulitate absolută.

Nulitatea absolută este o sancțiune de drept civil care intervine atunci când, la încheierea unui act juridic, nu sunt respectate condițiile legale de validitate. Ea poate fi determinată, printre altele, de: încălcarea dispozițiilor privind capacitatea civilă (inclusiv lipsa capacității de folosință a persoanei juridice sau nerespectarea principiului specialității acesteia); lipsa totală a consimțământului; nevalabilitatea obiectului; nevalabilitatea cauzei, atunci când aceasta lipsește, este ilicită sau imorală; nerespectarea formei cerute *ad validitatem*; încălcarea dreptului de preemțiune la vânzarea unui bun din proprietate privată; încălcarea ordinii publice sau frauda la lege.

Nulitatea absolută poate fi invocată de orice persoană interesată, oricând, pe cale de acțiune sau de excepție, iar acțiunea în constatarea ei este imprescriptibilă.

Suplimentar, instanța susține că normele citate arată că actele juridice simulate au ca scop ascunderea voinței reale a părților. Simulația presupune existența, între aceleași părți, a două contracte: unul public, aparent (numit act sau contract simulat), care creează o situație juridică ce nu corespunde realității, și unul secret (numit contra-înscris), care reflectă voința reală a părților și prin care se înlătură, total sau parțial, efectele actului aparent.

Potrivit Principiilor dreptului european al contractelor, atunci când părțile încheie un contract aparent care nu exprimă adevăratul lor acord, prevalează contractul real, corespunzător voinței lor efective.

Din punct de vedere structural, simulația cuprinde două elemente: a) actul juridic ostensibil (aparent sau simulat), încheiat cu intenția de a ascunde un alt act și care creează o aparență juridică; b) actul juridic ocult (secret), care reprezintă adevărata manifestare de voință a părților și care contrazice actul public, modificând sau înlăturând, în tot sau în parte, efectele acestuia.

În lumina art. 210 - 214 Cod civil, forma autentică este obligatorie pentru actele care au ca obiect transmiterea sau grevarea bunurilor imobile, iar nerespectarea acestei cerințe determină inexistența efectelor juridice ale actului.

În aceste condiții, instanța de apel apreciază că prin natura și efectele lor, contractele de cesiune din 18 februarie 2019 constituie veritabile acte translative de proprietate asupra bunurilor imobile, iar nerespectarea formei autentice și a cerinței de înregistrare impune constatarea nulității absolute a acestora, în temeiul art. 212, 213 și art. 556 alin. (5) Cod civil.

Subsecvent, cu privire la creanța de 2.054.000 lei, rezultată din contractul de împrumut nr. 1-02/16 din 23 februarie 2015, instanța reține că termenul de prescripție a expirat la 24 februarie 2019, iar contractul de cesiune din 18 februarie 2019 a fost încheiat cu scopul vădit de a întrerupe cursul prescripției, reprezentând un act cu cauză falsă în sensul art. 207 alin. (1) Cod civil, motiv pentru care este lovit de nulitate.

Instanța constată că toate cele trei contracte de cesiune din 18 februarie 2019 au fost încheiate în circumstanțe ce au condus la favorizarea nejustificată a „HV400" EOOD în detrimentul celorlalți creditori, afectând masa debitoare și încălcând principiul egalității creditorilor, fapt ce intră sub incidența art. 104 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității.

Caracterul fraudulos al acestor tranzacții rezultă inclusiv din faptul că ele au fost semnate în afara teritoriului Republicii Moldova, cu puțin timp înainte de declanșarea procedurii de insolvabilitate și au urmărit majorarea artificială a pasivului debitorului.

În temeiul principiilor nulității cu efect retroactiv, repunerii părților în situația anterioară, precum și al regulilor *nemo plus iuris* și *resoluto iure dantis*, instanța de apel consideră că anularea contractelor principale atrage desființarea tuturor actelor subsecvente.

În concluzie, instanța apreciază ca întemeiată soluția instanței de fond cu privire la admiterea acțiunii lichidatorului SRL „Factoring International" privind constatarea nulității contractelor de cesiune din 18 februarie 2019.

Totodată, cu referire la argumentele apelului declarat de „HV400" EOOD, instanța consideră acesta se întemeiază pe o interpretare fragmentară şi eronată atât a situaţiei de fapt, cât şi a normelor de drept aplicabile, ignorând în mod nejustificat considerentele exhaustive şi temeinic motivate ale instanţei de fond.

Aşadar, instanţa de insolvabilitate a stabilit cert, în baza unui probatoriu complet, că prin contractele de cesiune a creanţelor din 18 februarie 2019, nu s-a transmis un simplu drept de creanţă abstract, ci o creanţă având ca obiect o obligaţie certă şi determinată de transmitere a dreptului de proprietate asupra unor bunuri imobile individual determinate, obligaţie izvorâtă din contractele de leasing financiar nr. 07/15 şi nr. 08/15, pentru care condiţia suspensivă (achitarea integrală şi exercitarea opţiunii de cumpărare) era deja îndeplinită, fiind semnate actele de predare-primire.

În acest context, instanţa a reţinut corect că raportul obligaţional îşi epuizase

faza de folosinţă şi se afla în faza finală de executare a transferului dreptului real, astfel încât creanţa cesionată dobândise un caracter translativ de proprietate, supus regimului juridic imperativ al actelor privind bunurile imobile.

Suplimentar, pornind de la dispoziţiile art. 556 alin. (5) Cod civil (în redacţia aplicabilă la data încheierii cesiunilor), instanţa constată că forma actului de cesiune trebuia să corespundă formei cerute pentru actul juridic din care se năştea creanţa, respectiv forma autentică notarială şi publicitatea imobiliară, cerinţe impuse de art. 212-214 Cod civil, art. 16[1] din Legea cu privire la leasing şi art. 29 din Legea cadastrului bunurilor imobile. Or, din probele administrate rezultă fără echivoc că aceste condiţii nu au fost respectate, contractele de cesiune nefiind autentificate notarial şi nefiind înregistrate în Registrul bunurilor imobile, ceea ce atrage, potrivit normelor imperative, sancţiunea nulităţii absolute.

În mod judicios, instanţa de fond a coroborat această încălcare de formă cu analiza cauzei juridice reale a actelor contestate, reţinând existenţa unei simulaţii şi a unei cauze ilicite, în sensul art. 221 şi art. 207 Cod civil, întrucât cesiunile au fost încheiate într-un context de iminentă insolvabilitate, cu scopul vădit de a scoate din concursul creditorilor bunuri de valoare şi de a favoriza un creditor determinat, în detrimentul masei credale. Împrejurarea că actele au fost perfectate în afara teritoriului Republicii Moldova, între părţi cu sediul în jurisdicţii diferite, întăreşte concluzia asupra caracterului artificial şi disimulativ al tranzacţiilor.

Completul susține că prin aceste operaţiuni s-a urmărit majorarea nejustificată a pasivului debitorului şi diminuarea masei patrimoniale supuse procedurii de insolvabilitate, fapte ce întrunesc elementele actelor prejudiciabile prevăzute de art. 104 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilităţii, justificând anularea lor ca fiind frauduloase faţă de creditori.

Aplicând principiile fundamentale ale dreptului civil (retroactivitatea efectelor nulităţii, repunerea părţilor în situaţia anterioară, nemo plus iuris in alium transferre potest quam ipse habet şi resoluto iure dantis, resolvitur ius accipientis), instanţa de apel concluzionează în mod logic că nulitatea actelor principale atrage inexorabil şi ineficacitatea tuturor efectelor şi transmisiunilor subsecvente.

În aceste condiţii, afirmaţiile apelantului potrivit cărora instanţa ar fi aplicat greşit normele de drept material sau nu ar fi stabilit circumstanţe esenţiale sunt lipsite de suport factual şi juridic, reprezentând simple aprecieri subiective, care nu răstoarnă raţionamentul coerent şi complet al hotărârii atacate.

Cu referire la cumulul argumentelor din cererea de apel, Colegiul menționează că potrivit art. 365 alin. (1) lit. d) Cod de procedură civilă, în cererea de apel se indică motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, în cererea de apel se poate indica și alte date ce țin de examinarea apelului.

Potrivit art. 372 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la

proces au dreptul să prezinte noi probe dacă au fost în imposibilitatea să o facă la examinarea pricinii în primă instanță.

De asemenea, este necesar de a concretiza că procedura în apel în esența sa este o continuare a judecării fondului, astfel circumstanțele și probele care nu au putut fi prezentate în prima instanță, dar au o importanță majoră în soluționarea litigiului urmează să fie prezentate în instanța de apel.

Astfel, pe lângă faptul că argumentele apelantei nu se referă la încălcarea esențială de către prima instanță a unor prevederi legale, Colegiul judiciar reține că apelul nu conține careva argumente noi și plauzibile, în urma cărora s-ar constata netemeinicia hotărârii atacate.

În același sens, instanța de apel menționează că prima instanță a examinat cauza, în coroborare cu prevederile legislației în vigoare, desfășurând examinarea litigiului pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale, organizând procesul astfel încât părțile au avut posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu pricina dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței, respectiv acordând posibilitate participanților la proces de a-și expune poziția, totodată păstrându-și imparțialitatea și obiectivitatea, creând condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale pricinii.

Finalmente, luând în considerație circumstanțele constatate și normele de drept reținute, Colegiul ajunge la concluzia că apelul declarat este neîntemeiat și urmează a fi respins.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității art. 385 lit. a), 389-390, 394 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de „HV 400” EOOD.

Se menține hotărârea Judecătoriei Anenii Noi sediul central din 04 martie 2024, emisă în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de SRL „Factoring International”, la cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul SRL „Factoring International” - Bulgaru Igor, împotriva „HV 400” EOOD, CÎ „Econom Leasing”, SRL „Serv Collect Impex” și SRL „Smart Logistic Group”, cu privire la constatarea nulității absolute a contractelor de cesiune a creanțelor și a actelor subsecvente.

Decizia este definitivă și irevocabilă din momentul pronunțării.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei